

Dosarul nr.1-161/15
12-1-2368-20032015

SENTINȚA
În numele Legii

12 aprilie 2022

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău/sediul central/

Instanța compusă din:

Președintele ședinței, judecător Nicolae Șova

Grefieri Anastasia Costachi, Valentina Șova

Cu participarea:

Procurorilor Carolina Bulgari, Mariana Cherpec, Galina Balan

Avocatului Ina Bodean, Lilian Cașu

Inculpatului Ion Duca

Reprezentantului părții civile Maria Brînzilă

a judecat în ședință publică, cauza penală de învinuire a lui **Duca Ion *******, născut la ***** , IDNP ***** , originar din ***** și locuitor al ***** , ***** , de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 190 alin. (5) și art. 361 alin. (1) Codul Penal al RM și,

Urmărire penală a cărei a fost începută la 25 septembrie 2012 și finalizată la 17 martie 2015, iar în judecată a fost remisă la 19 martie 2015, fiind inițial distribuită judecătorului Ecaterina Silivestru la data de 20 martie 2015 și redistribuită judecătorului Nicolae Șova la 05 mai 2015.

Ședința preliminară a fost numită pentru data 01 iunie 2015.

Prin Ordonanța de modificare a învinuirii în sensul agravării din 11 noiembrie 2020 și Ordonanței privind concretizarea învinuirii în sensul agravării din 28 mai 2021 acuzatorul de stat Balan Galina a modificat învinuirea inculpatului Duca Ion de la art. art. 27, 190 alin.(2) lit.c) Codul Penal RM în componența de infracțiune prevăzută de art. 190 alin. (5) Codul Penal RM.

*În ședința de judecată din 27 octombrie 2021, în cadrul dezbaterelor judiciare procurorul a solicitat a-l declara culpabil pe Duca Ion ***** de comiterea infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(1) Cod Penal RM și a înceta procesul penal pe acest capăt de acuzare în legătură cu intervenirea prescripției, precum și a-l recunoaște vinovat pe Duca Ion ***** de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Codul Penal al RM și a-i aplica o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 12 ani în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul administrării pe o perioadă de 5 ani, precum și a admite acțiunea civilă cu încasarea de la Duca Ion ***** în beneficiul Administrației Publice Locale Sîngera a prejudiciului în sumă de 586 679 lei.*

Reprezentantul Brînzilă Maria al părții civile Consiliul orășenesc Sîngera în cadrul examinării cauzei a susținut acțiunea civilă și a solicitat admiterea acesteia în sensul formulat.

*Apărătorul Cașu Lilian al inculpatului a pledat pentru achitarea lui Duca Ion ***** de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 361 alin. (1) și art. 190 alin.(5) Codul Penal RM pe motivul lipsei elementelor infracțiunii și nedovedirea vinovăției. precum și a respinge ațiunea civilă,*

*Inculpatul Duca Ion ***** în cadrul cercetării judecătorești și a dezbaterilor judiciare a pledat nevinovat, solicitînd emiterea unei sentințe de achitare și a respingerii acțiunii civile ca neîntemeiate.*

Sentința redactată integral a fost pronunțată la 12 aprilie 2022,

a constatat:

Pe rolul Judecătoriei Chișinău/sediul central/ a parvenit spre examinare cauza penală de învinuire a lui **Duca Ion ******* în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 361 alin. (1) și art. 27, 190 alin. (2) lit. c) Codul Penal al RM.

Potrivit rechizitoriului **Duca Ion ******* se învinuiește de faptul că, avînd scopul privatizării ilegale a *****, care, în temeiul deciziei Consiliului or. Sîngera ***** din ***** i-a fost atribuit doar în posesie și folosință temporară, pe perioada activității în cadrul gimnaziului nr. 66 din or. Sîngera, deținînd ordinul de repartitie ***** din *****, cu sintagma “fără drept de privatizare” a falsificat conținutul documentului nominalizat prin înlăturarea sintagmei “fără drept de privatizare” după care, la data de 14.02.2012, știind cu certitudine că ordinul de repartitie ***** din ***** conține semne de falsificare l-a prezentat la OCT Chișinău nr. 1, Filiala Î.S. “Cadastru” de pe str. Ialoveni 100 B, mun. Chișinău cu cerere pentru a-i fi eliberat certificat pentru privatizare (cu ieșire) bunul imobil cu destinație locativă, exclusiv blocuri locative.

Astfel se învinuiește, cet. **Duca Ion ******* că, prin acțiunile sale intenționate, a săvîrșit confecționarea, deținerea și folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, adică a săvîrșit infracțiunea prevăzută de art. 361 alin. (1) Cod Penal al R. Moldova.

Tot el, **Duca Ion ******* se mai învinuiește de faptul că, avînd scopul dobîndirii ilicite a ***** care, în temeiul deciziei Consiliului or. Sîngera ***** din ***** i-a fost atribuit doar în posesie și folosință temporară, pe perioada activității în cadrul *****, deținînd ordinul de repartitie ***** din *****, cu sintagma “fără drept de privatizare” a falsificat conținutul documentului nominalizat prin înlăturarea sintagmei “fără drept de privatizare” după care, la data de 14.02.2012, știind cu certitudine că ordinul de repartitie ***** din ***** conține semne de falsificare l-a prezentat la OCT Chișinău nr. 1, Filiala Î.S. “Cadastru” de pe str. Ialoveni 100 B, mun. Chișinău, cu cerere pentru a-i fi eliberat certificatul “pentru privatizare (cu ieșire) bunul imobil cu destinație locativă, exclusiv blocuri locative”, certificat necesar pentru privatizarea ulterioară a apartamentului nominalizat, însă intențiile sale nu și le-a dus pînă la capăt din cauze independente de voința sa, deoarece OCT Chișinău nr.1, Filiala Î.S. “Cadastru” a refuzat eliberarea certificatului solicitat.

Astfel se învinuiește, cet. **Duca Ion ******* că, prin acțiunile sale intenționate, a săvîrșit tentativă la dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, săvîrșită în proporții considerabile, adică a săvîrșit infracțiunea prevăzută de art. 27, art. 190 alin. (2) lit. c) Cod Penal al R.M.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău /sediul central/ din 24 august 2020, s-a reluat cercetarea judecătorească în cauza penală de învinuire a lui **Duca Ion *******, născut la *****, în *****, cet. R. Moldova, de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.art. 27, 190 alin. (2) lit. c) și art. 361 alin. (1) Codul Penal al RM.

Ulterior, prin Ordonanța de modificare a învinuirii în sensul agravării din 11 noiembrie 2020 și Ordonanței privind concretizarea învinuirii în sensul agravării din 28 mai 2021 acuzatorul de stat Balan Galina a modificat învinuirea inculpatului **Duca Ion** de la art. art. 27, 190 alin. (2) lit. c) Codul Penal RM în componența de infracțiune prevăzută de art. 190 alin. (5) Codul Penal RM.

În argumentarea modificării învinuirii expuse în ordonanța din 11 noiembrie 2020 indică că, prin Legea pentru modificarea unor acte legislative nr. 179 din 26.07.2018, publicată în *Monitorul Oficial nr.309-320/498 din 17.08.2018*), dispozitivul normei penale prevăzută la art. 190 din Codul penal a fost supus modificării, stabilind răspunderea penală pentru „Escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune considerabile”, motiv pentru care fapta prejudiciabilă imputată inculpatului Duca Ion necesită a fi reîncadrată potrivit exigențelor legislației în vigoare.

Astfel, lui **Duca Ion** ***** îi este încredințată comiterea cu intenție a infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) din Cod Penal, escrocheria, adică, dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a mai multor persoane și prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic), actului juridic nul/anulabil, dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv și viclean care a produs daune considerabile, în proporții deosebit de mari în sumă de 586 679 lei ce conform art. 126 al Codului Penal constituie 116,17 salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei în a. 2016.

La 28 mai 2021, procurorul a înaintat ordonanță privind concretizarea învinuirii în sensul agravării ei și a indicat că tot el, Duca Ion în perioada 2012-2016, aflându-se în *****, cunoscând cu certitudine că, de fapt conform Deciziilor Consiliului orașenesc Sîngera emise în perioada 2004-2014, cu modificările operate ulterior i-au fost atribuite în posesie și folosință doar *****, iar prin hotărâri judecătorești pronunțate în cauze civile nr. 2-4538/13 Judecătoria Botanica, mun. Chișinău, nr. 3-97/15 Judecătoria Botanica, mun. Chișinău - acest drept a fost reconfirmat/statuat, **având puterea lucrului judecat, (totodată de către administrația publică locală fiindu-i atribuit și teren pentru construcție), urmărind în continuare scopul dobândirii ilicite a *****, proprietate a administrației publice locale Sîngera,** prin inducerea în eroare a mai multor persoane și prezentarea ca adevărată a unor fapte mincinoase în privința naturii, calităților substanțiale ale *****, părților, sfidând în continuare normele procesuale naționale, la 28 aprilie 2016, a înregistrat în Comisia de privatizare a Consiliului Municipal Chișinău cerere privind privatizarea locuinței *****, la care a anexat acte/documente oficiale false, care acordă drepturi, cu conținut falsificat, și anume: ordinul de repartitie ***** din *****, falsificând conținutul documentului nominalizat prin înlăturarea sintagmei „fără drept de privatizare”; copia tabelului nominal și a fișei locuinței *****, cu conținut fals privind suprafața imobilului, *****suprafața real atribuită în folosință, fără drept de privatizare constituind ***** și care de fapt la momentul prezentării era autentificat cu ștampila cu blazon a APLP 51/336 COOP, despre care cunoștea cu certitudine că a fost declarată pierdută, prin publicația oficială în Monitorul Oficial nr. 252-257, (ori în perioada menționată Duca Ion a activat ca jurist în cadrul APLP), iar din 13.11.2013 APLP 51/336 COOP deținea o altă ștampilă cu blazon diferită absolut de cea prezentă în actele enunțate; certificat OCT și schiță-plan a apartamentului cu conținut fals privitor la suprafața imobilului, copia hotărârii Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău, care la momentul anexării fuseseră supusă revizuirii și despre care cunoștea cu certitudine că, a fost anulată, iar cererea de chemare în judecată depusă de către el, Duca Ion împotriva Î.S. „Cadastru”, intervenient accesoriu Consiliul orașenesc Sîngera privind

recunoașterea ilegală a refuzului de a executa comanda a fost respinsă integral, - obținând astfel ilegal adoptarea hotărârii de către Comisia municipală de privatizare a fondului locativ nr. *****din *****și respectiv ilegal dreptul de proprietate asupra *****cote-părți integrale din bunul proprietate a APL Sîngera, cu suprafața totală de *****, drept pe care l-a înregistrat în Registrul bunurilor imobile deținut de Î.S. „Cadastru” la 18.07.2016, iar ulterior divizând cotele-părți din proprietate comună la 07.09.2016 a înstrăinat*****prin contract de vânzare-cumpărare, deși cunoștea cu certitudine că, imobilul este în litigiu, iar soluționarea acestuia se află pe rolul instanțelor judecătorești, prin ce a cauzat daune considerabile în proporții deosebit de mari în valoare de 586 679 lei APLP or. Sîngera.

Astfel, potrivit ordonanței din 28 mai 2021, se învinuiește Duca Ion *****, de comiterea cu intenție directă a infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) din Cod Penal.

În ședința de judecată inculpatul **Duca Ion ******* fiind audiat pe capetele de învinuire indicate în rechizitoriu și ordonanțele de modificare a învinuirii, a declarat că nu recunoaște vina în infracțiunile înscrise, deoarece nu a comis nici un fals și escrocherie. Iar, cele expuse de către acuzatorul de stat, precum și probele prezentate nu sunt relevante capetelor de învinuire indicate în rechizitoriu.

Relatează despre faptul că, la ***** primarul or. Sîngera, Ghenadie Iurco, a semnat Dispoziția ***** (Vol. I, f.d.146-147), prin care a fost convocată ședința Consiliului or. Sîngera, în ordinea de zi fiind inclusă chestiunea ”cu privire la întărirea spațiului locativ din *****. Iar, prin Decizia Consiliului ***** din ***** (Voi. I, f.d.69), ”cu privire la întărirea spațiului locativ din ***** i-a fost aprobat lui Duca Ion eliberarea spațiului locativ subsemnatului amplasat în *****, care nu conținea nici un text: ”fără drept de privatizare”.

Mai declară că, potrivit Procesului Verbal ***** din ***** semnat de secretarul Consiliului or. Sîngera, Maria Brînzila (Vol. I, f.d. 148-160), se confirmă faptul că a fost aprobat eliberarea spațiului locativ subsemnatului amplasat în *****, care nu conținea nici un text: ”fără drept de privatizare”, iar la ***** a fost eliberat ordinul de repartitie *****, care nu conținea nici un text: ”fără drept de privatizare”, susține că personal inculpatul nu a deținut nici un ordin de repartitie cu textul ”fără drept de privatizare” și în acest sens nu există nici o probă concludentă.

Ordinul de repartitie ***** din ***** i-a fost eliberat în baza Deciziei Consiliului or. Sîngera ***** din *****, care nu conținea textul ”fără drept de privatizare”, fapt confirmat prin recursul Procuraturii Botanica din 23.01.2013 nr. 08-883/13, semnat de procurorul Galina Balan (Vol. IV, f.d.38).

Inculpatul Duca Ion, susține că în toate instituțiile a prezentat ordinul de repartitie care nu conține textul ”fără drept de privatizare” fiind autentificat notarial, fiind un ordin legal și nefiind falsificat.

De asemenea, indică că primarul Ghenadie Iurco fiind audiat în calitate de martor din partea acuzării a recunoscut că semnătura de pe ordinul de repartitie ***** din *****, care nu conținea nici un text: ”fără drept de privatizare”, autentificat notarial, îi aparține.

Cu referire la acuzațiile precum că inculpatul Duca Ion în perioada exercitării funcției de vice-primar al or. Sîngera a deținut ștampila primăriei, ultimul indică că aceasta nu a deținut-o or, nu este întocmit nici un act în modul stabilit de lege prin care s-ar demonstra acest fapt, iar conform art. 39 alin. (1) lit. m) din Legea nr.436/2006 privind administrația publică locală, sigiliul se păstrează și se aplică după caz de secretarul consiliului, în cazul nostru reprezentantul părții civile, Brînzila Maria.

Menționează că, o evidență strictă a ordinelor de repartitie nu există, iar prin toate Hotărârile civile se confirmă faptul că toate acțiunile lui Duca Ion au fost legale și întemeiate și

anume prin Hotărârea Judecătorei Botanica din 01 octombrie 2013 (Voi. IV, f.d.25) și Hotărârea Judecătorei Botanica din 06 noiembrie 2013 (Voi. IV, f.d.22), se confirmă legalitatea Ordinului de repartiție ***** din ***** eliberat în baza Deciziei Consiliului or. Sîngera ***** din ***** , care nu conținea textul ”fără drept de privatizare” și are puterea lucrului judecat.

Comunică că, dreptul asupra *****a fost înregistrat la OCT Chișinău nr. 1, filiala Î.S ”Cadastru”, în baza Hotărârii Judecătorei Rîșcani din 05 noiembrie 2013, înscris în Registrul bunurilor imobile(Vol. IV, f.d. 52), iar ***** a fost privatizat în temeiul Legii privatizării fondului de locuințe și în baza Hotărârii Judecătorei Centru, mun.Chișinău din 16.07.2015, care are puterea lucrului judecat.

Mai afirmă că, în conformitate cu Legea privatizării fondului de locuințe, la data încheierii contractului de vânzare-cumpărare cu autoritatea administrației publice locale, subsemnatul a achitat suma de 36 950 lei, iar hotărârea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 16.07.2015 adoptată în cauza civilă înaintată de Duca Ion către Direcția Generală Economie, Reforme și Relații Patrimoniale a Consiliului mun.Chișinău privind permiterea privatizării a fost supusă revizuirii de reprezentantul Consiliului or. Sîngera, Maria Brînzila, instanța de judecată menționând că, la privatizarea *****nu au fost încălcate careva drepturi ale Administrației Publice Locale a or. Sîngera.

În condițiile date Comisia pentru privatizarea fondului de locuințe mun. Chișinău la ***** a adoptat hotărârea nr. *****prin care s-a dispus transmiterea în proprietate privată a locuinței ***** , cu plata ***** din costul apartamentului la prețul de 36 950 lei pe numele lui Duca Ion, ***** și *****.

Legalitatea actelor emise de Comisia de privatizare a fondului locativ de stat se confirmă prin Hotărârea Judecătorei Chișinău (sediul central) din 18 decembrie 2018, care la fel are puterea lucrului judecat.

Prin Hotărârea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 04.06.2013, Î.S.”Cadastru” a fost obligat să execute comanda și să elibereze planul, pentru privatizarea ***** , prin urmare, după executarea hotărârii și eliberarea planului apartamentului de către Î.S.”Cadastru”, inculpatul a renunțat la acțiune.

Astfel, în baza hotărârilor judecătorești menționate mai sus, definitive și irevocabile, care au autoritatea lucrului judecat, adoptate asupra presupuselor fapte, instanța urmează să adopte sentința de achitare.

Indică că, în ordonanța din 28 mai 2021 privind concretizarea învinuirii în sensul agravării ei, este menționat că, presupusa faptă a fost săvârșită în anul 2016, pe când cauza penală a fost pornită în 2012 și transmis în judecată în 2015.

Menționează că, organul de urmărire penală, contrar art. 315 Cod Penal, a divulgat intenționat datele urmăririi penale, prin eliberarea lui Brînzila Maria, Ordonanța de începere a urmăririi penale din 25 septembrie 2012, cu scopul de a influența instanțele de judecată.

Enunță că, s-a constatat lipsa elementelor de fals în privința ordinului de repartiție ***** din ***** , tabelului nominal cu locatarii apartamentului, extrasului din fișa locuinței, certificatului Oficiului Cadastral Teritorial, privind lipsa la procesul privatizării fondului de locuințe, schiței-plan a apartamentului cu suprafața reală a imobilului *****astfel, nu există obiectul material al infracțiunii incriminate, concluzie ce indică la lipsa elementelor componente de infracțiuni prevăzute de art. 361 alin.(l) Cod Penal al Republicii Moldova și indică că nu a comis presupusele fapte pentru care este învinuit și solicită emiterea unei sentințe de achitare.

În special a menționat, că prin dispoziția nr. *****din ***** a primarului or. Sîngera, Iurco Ghenadie a fost introdusă în ordinea de zi chestiunea nr. 1.6 cu privire la aprobarea

spațiului locativ din *****, iar în cadrul aceleași ședințe a fost adoptată decizia nr.*****din ***** în baza căreia și a fost eliberat bonul de repartiție. Susține că, în perioada anului 2010 a decis să participe la alegerile locale și anume atunci consideră inculpatul că a încurcat cuiva iar, Consiliul orășenesc Singera a emis mai multe decizii cu privire la eliberarea din spațiul locativ acordat precum și eliberarea din serviciu. Duca Ion relatează că a înaintat mai multe cereri prin care a solicitat Oficiului Cadastral Teritorial de a-i fi eliberat planul bunului imobil, însă toate cererile remise în adresa acestei instituții s-au soldat cu refuzuri, care ulterior au fost contestate în instanța de judecată și fiind anulate. Mai indică că, până în prezent domiciliază pe adresa o*****.

Cu referire la martorii Iurco Ghenadie și Brînzila Maria a indicat că semnăturile aplicate pe bonul de repartiție nu corespund cu a persoanelor menționate, or în acest sens a fost sesizată Centru Național Anticorupție și potrivit materialelor cauzei se atestă că semnătura primarului Iurco Ghenadie diferă pe aceste 2 bonuri de repartiție. Totodată, a indicat că la Oficiului Cadastral Teritorial a fost prezentat bonul de repartiție în copie, iar notarului i-a fost prezentat originalul acestui bon. De asemenea a confirmat în cadrul ședinței de judecată că Duca Ion a deținut funcția de vice-primar al or. Singera, iar ștampila era deținută de către secretarul primăriei, iar de la Oficiului Cadastral Teritorial a solicitat planul geometric al apartamentului și mereu primea refuzuri care erau contestate în instanța de judecată. În privința faptelor descrise de către partea acuzării că a activat în cadrul APLP, a indicat că Duca Ion nu a activat acolo, or potrivit informației prezentată la Casa Națională de Asigurări Sociale se confirmă acest fapt precum și prin hotărârea instanței de judecată prin care s-a constatat că nu a activat în cadrul APLP 51/336.

Potrivit explicațiilor scrise, inculpatul Duca Ion indică că întocmirea rechizitoriului s-a efectuat prin derogare de la prevederile art. 296 alin. (1) al Codului de Procedură Penală - fără ca părții apărării să-i fie prezentate toate materialele dosarului penal s-a soldat nu doar cu încălcarea dreptului la apărare, dar și cu alte vătămări procesuale grave, dreptul de acces liber la justiție prin încălcarea termenului rezonabil de desfășurare a procesului penal, constatat prin încheierea Judecătorului de instrucție din 16 ianuarie 2015, Judecătoria Botanica, mun.Chișinău (Vol. II, f.d.95-97).

Menționează că, privite în ansamblu, acțiunile realizate se denotă prezența condițiilor de nulitate absolută a actului de sesizare a instanței de judecată, or, asigurarea accesului la materialele dosarului penal ar fi exclus întocmirea rechizitoriului în redacția actuală, iar în cazul în care rechizitoriul ar fi fost întocmit în strictă conformitate cu prevederile legale, mecanismele instituite de stat, art. 251 al Codului de Procedură Penală, nu ar fi permis sesizarea instanței de judecată în modul în care s-a făcut.

Indică că, partea apărării a fost privată de acest drept având în vedere faptul că nu i s-a oferit posibilitatea de a lua cunoștință cu dosarul, iar rechizitoriul a fost întocmit fără a se ține cont de această vătămare procedurală.

Astfel, consideră că instanța de judecată nu este legal sesizată atâta timp cât rechizitoriul a fost întocmit contrar principiului aflării adevărului (art. 254 alin. (1) al Codului de Procedură Penală).

Un alt principiu, cel al rolului activ al organului de urmărire penală are menirea să asigure desfășurarea procesului în limitele legii și a standardelor internaționale (art. 7 alin. (8) al Codului de Procedură Penală), iar rolul activ nu presupune crearea impedimentelor în vederea realizării dreptului la apărare.

Omisiunea de a pune în aplicare aceste două principii a făcut ca vătămrile procesuale legate de interzicerea accesului la materialele dosarului să fie și mai grave.

Doar acordarea unui termen suficient pentru a studia materialele dosarului ar fi permis înlăturarea viciilor fundamentale care afectează întregul proces, iar omiterea acestui fapt demonstrează că procedura în privința inculpatului a fost una inechitabilă, situație care a afectat calitatea actului de sesizare a instanței de judecată.

Sanctiunea nulității rechizitoriului nu mai poate fi înlăturată în cadrul judecării cauzei, singura opțiune a instanței fiind reținerea nulității actului de sesizare, a tuturor actelor de procedură din acest dosar.

Iar, nulitatea rechizitoriului survine și datorită încălcării prevederilor art. 296 alin. (2) al Codului de procedură penală.

Pentru ca acest argument să nu fie tratat formal, pune în evidență faptele că la nivel național există un cadru legal clar, previzibil și accesibil în ceea ce privește exigențele înaintate față de calitatea actului de acuzare.

Conform art. 296 alin. (2) al Codului de procedură penală în coroborare cu art. 281 alin. (2) al Codului de procedură penală, învinuirea trebuie să cuprindă: data, locul, mijloacele și modul de săvârșire a infracțiunii și consecințele ei, caracterul vinei, motivelor și semnelor calificative pentru încadrarea juridică a faptei.

Modul de redactare și întocmire a rechizitoriului, prezintă carențe de substanță ce trădează absența unui raționament juridic logic și coerent, consecința directă și imediată fiind aceea a negării în substanță a echității procedurii pentru inculpat și erodează însăși baza noțiunii de drept la apărare.

Or, informația precisă și completă reprezintă o condiție esențială pentru a se asigura echitatea procedurilor” (a se vedea: Decizia Curții Supreme de Justiție nr. Ira-582/12 din 25.09.2012; Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la practica aplicării legislației pentru asigurarea dreptului la apărare a bănuitului, inculpatului, învinuitului și condamnatului în procedura penală nr. 11 din 24.12.2010, pct. 11.1, pag. 10, cu referire la Hotărârea CEDO din 12.04.2011 în cauza Andrian Constantin vs România).

În așa mod, prezenta cerere reprezintă un mijloc adecvat, care ar asigura judecarea cauzei nu doar în mod echitabil, dar și într-un termen rezonabil, urmând a fi puse în evidență că, rechizitoriul a fost întocmit fără a se ține cont de exigențe privind procesul de calificare a infracțiunii, fondate pe prevederile art.51; 52; 113 al Codului Penal în coroborare cu art. 281 alin. (2), 296 alin. (2) al Codului de Procedură Penală.

La calificarea infracțiunilor se efectuează confruntarea circumstanțelor faptei reale cu circumstanțele tipice cuprinse în norma juridico-penală”, potrivit art. 296 alin. (2) al Codului de Procedură Penală care prevede că rechizitoriul se compune din două părți: expunerea și dispozitivul. Această concluzie rezultă din esența procesului de calificare a infracțiunii sub aspectul celor trei faze.

Ori, prima fază constă în stabilirea, verificarea circumstanțelor faptei săvârșite, astfel, reține că partea a II-a a rechizitoriului, ține de a treia fază a procesului de calificare a infracțiunii și constă în fixarea coincidenței semnelor faptei prejudiciabile descoperite cu semnele componente de infracțiune care o încadrează iar, dispozitivul rechizitoriului contravine primei părți a actului de sesizare a instanței - expunerii.

Prin urmare, nerespectarea de către partea acuzării a prevederilor legale (art. 51, 52, 113 al Codului Penal, art. 281 alin. (2), 296 alin. (2) al Codului de Procedură Penală) privind expunerea

faptei în I-a parte a rechizitoriului, privează instanța de judecată de posibilitatea pronunțării unei sentințe și scopul urmărit la sesizarea instanței de judecată nu poate fi atins.

În asemenea împrejurări, dat fiind viciile fundamentale (inclusiv încălcarea dreptului la apărare), admise de partea acuzării, instanța de judecată nu are altă opțiune decât să constate nulitatea actului de sesizare și să dispună încetarea procesului penal.

Conform art. 251 al Codului de Procedură Penală, una din încălcările care atrag nulitatea actelor de procedură este încălcarea prevederilor legale referitoare la sesizarea instanței.

Astfel, neîndeplinirea condițiilor prevăzute de lege cu privire la forma și conținutul rechizitoriului echivalează cu încălcarea prevederilor legale referitoare la sesizare instanței.

Dat fiind circumstanțele speței, soluționarea problemelor privind nulitatea actului de sesizare a instanței de judecată este și mai actuală.

După formă, rechizitoriul nu corespunde prevederile art. 296 alin. (2) al Codului de Procedură Penală, art. 6 & 3 CEDO având în vedere că la întocmirea actului de sesizare a fost omis un compartiment întreg. Potrivit normei enunțate, în mod obligatoriu, rechizitoriul trebuie să conțină „analiza probelor care confirmă fapta și vinovăția învinuitului”. Respectarea cerințelor legale privind forma și conținutul rechizitoriului ține de esența dreptului la apărare.

Potrivit art. 96 alin. (1) pct. 1) al Codului de Procedură Penală în coroborare cu art. 93, 95 al Codului de Procedură Penală, probele sunt elementele de fapt care dovedesc „faptele referitoare la existența elementelor infracțiunii”.

Susține că, contrar celor enunțate, procurorul s-a limitat în a transcrie în rechizitoriu conținutul declarațiilor martorilor sau a proceselor-verbale întocmite la faza urmăririi penale, fără a încerca să demonstreze relevanța, concludența și utilitatea lor pentru speța în cauză iar, în situația în care în ședința preliminară nu vor fi puse în aplicare efectele nulității rechizitoriului, nu v-a fi încetat procesul penal, în continuare, instanța de judecată va fi lipsită de posibilitatea atingerii scopului propus prin actul de sesizare.

Instanța va avea obligația să pună în aplicare prevederile art. 101 al Codului de Procedură Penală, prin derogare de la art. 101 alin. (2), 296 alin. (2) al Codului de Procedură Penală, reprezentantul organului de urmărire penală nu a apreciat probele - nu a făcut o analiză a acestora, ulterior, instanța de judecată nu va fi în drept să-și impună propria poziție deoarece aceasta ar însemna că, prin derogare de la art. 24 al Codului de Procedură Penală, instanța și-ar atribui atribuțiile organului de urmărire penală.

Conform art. 101 alin. (2) al Codului de Procedură Penală, partea acuzării a indicat în rechizitoriu declarațiile martorilor transcrise din procesele verbale de audiere a martorilor, iar reprezentantul organului de urmărire penală a avut obligația „să aprecieze aceste probe conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzându-se de lege”, iar rezultatele acestei analize, conform art. 296 alin. (2) al Codului de Procedură Penală, trebuiau să fie reflectate în I-a parte a rechizitoriului.

Susține că, declarațiile martorilor au fost transcrise în rechizitoriu fără a fi însoțite de analize, însă procurorul a indicat că prin aceste probe se confirmă vinovăția inculpatului. Respectiv, partea apărării se află în imposibilitate de a-și promova poziția, or, nu este în stare să înțeleagă, în lipsa unei analize adecvate în rechizitoriu, în ce mod declarațiile confirmă vinovăția.

Cu privire la raportul de expertiză din 01.08.2013, indică că acesta nu putea fi pus la baza învinuirii inculpatului, care în viziunea sa confirmă vinovăția inculpatului și menționează că ordinul de repartiție ***** din ***** nu este decupat dintr-un tot întreg, așa numita probă nu au nimic comun cu învinuirea adusă și nici cu obiectul urmăririi penale.

În concluzie, enunță că viciile fundamentale admise de organul de urmărire penală recunoscute de către procurorul Galina Balan în instanța de judecată, în conformitate cu prevederile art. 251 al Codului de Procedură Penală, a jurisprudenței naționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului, implică sancțiunea nulității actului de sesizare a instanței de judecată.(Vol.VI, f.d.)

În susținerea învinuirii expuse în învinuire procurorul a prezentat cercetării în cadrul ședinței judiciare următoarele probe:

Martorul Maria Brînzilă în ședința de judecată a declarat că, ordinul de repartitie este perfectat în 2 exemplare, este semnat de către primar sau persoana ce îl înlocuiește, acesta nu are număr și dată, atunci când este eliberat solicitatului se înscrie într-un registru unde i se oferă număr și se eliberează doar solicitatului sub semnătură, așa cum a fost și în cazul lui Duca Ion. Menționează că, aceste ordin de repartitie a fost eliberate pentru a *****și avea sintagma ”fără drept de privatizare”, din motiv că Duca Ion deja avea în proprietate un teren*****, însă construcția locuinței nu era finalizată, iar primarul Iurco Ghenadie pentru a susține cadrele didactice așa cum a fost și în cazul lui Duca Ion a atribuit familiei Duca *****.(Vol.VI, f.d.)

Martorul ***** în ședința de judecată a explicat că, activează în cadrul Oficiului Cadastral Teritorial mun. Chișinău, str. Ialoveni 100B, în calitate registrator. De asemenea a comunicat că, la momentul recepționării comenzii trebuie să se verifice registrul electronic pentru a fi verificată starea bunului, totodată după depunerea cererii urmează a fi achitată taxa de stat, ceea ce a și făcut Duca Ion. Mai indică martorul că, în registrul electronic era mențiunea ”de a nu elibera actele pentru privatizare” și a comunicat lui Duca Ion că nu va putea primi certificatul pentru privatizarea bunului imobil însă, Duca Ion a insistat ca comanda să fie primită, ceea ce și a făcut. Martorul ***** în cadrul ședinței de judecată a susținut integral declarațiile depuse la urmărirea penală.(Vol.VI, f.d.)

Martorul ***** în ședința de judecată a declarat în esență că, Duca Ion s-a adresat la notarul public ***** pentru legalizarea unei copii a bonului de repartitie, indicând că actul prezentat de Duca Ion nu trezea nici un fel de dubii, or a fost prezentat în original, fiind efectuată înscrierea în registrul cu conținutul succint. A mai menționat că, când a fost prezentat actul pentru autentificare acel document avea copie pentru că altfel nu putea fi legalizată.(Vol.VI, f.d.)

Martorul Iurco Ghenadie în ședința de judecată a comunicat că, susține declarațiile depuse la urmărirea penală prin care a declarat că a fost primar în or. Sîngera în anul 1999-2009, iar pe Duca Ion îl cunoaște din motiv că acesta a activat în calitate de profesor al gimnaziului nr. 66, ulterior fiind și vice primar al or. Sîngera. Menționează că, lui Duca Ion nu putea fi dat pentru privatizare acel apartament din motiv că Duca Ion a primit un teren pentru construcții, astfel apartamentul a fost doar pentru folosință, iar ordinului de repartitie semnat de către martor în calitate de primar a fost ”fără drept de privatizare”, iar ordinul de repartitie ”cu drept de privatizare” nu a fost semnat de către Iurco Ghenadie, or aceste 2 acte sunt contradictorii. A mai indicat că, acest ordin de repartitie a fost eliberat în baza deciziei Consiliului și că acest nu are vreo formă stabilită, fiind stabilită în cadrul Primăriei or. Sîngera. Totodată a indicat că conform f.d. 68-69 din vol. I la prima vedere pare a fi semnătura pe ambele acte a lui Iurco Ghenadie, având în vedere că aceste ordine se făceau în 2 exemplare, de asemenea a indicat că semnătura pe f.d.147 din vol. I este a lui, iar semnăturile din f.d.53 vol. IV posibil să fie a lui.(Vol.VI, f.d.)

Martorul ***** în ședința de judecată a declarat în esență că, susține declarațiile expuse la urmărirea penală, potrivit cărora precum și în ședința de judecată martorul a relatat că îl cunoaște pe Duca Ion având în vedere că ultimul solicitase permanent planul încăperii izolate, inițial Duca

Ion a prezentat un ordin de repartitie în care era indicat "fără drept de privatizare" din care motive și i-a fost refuzat în eliberarea planului, ulterior Duca Ion a prezentat un ordin de repartitie care nu avea sintagma "cu drept de privatizare" însă și de această dată i-a fost refuzat în eliberarea planului din motiv că bunul imobil era înregistrat cu drept de proprietate după Primăria or. Sîngera. A mai comunicat că toate cererile se primesc la ghișeu, și persoana responsabilă de la ghișeu verifica actele în original și le restituie solicitantului, iar la dosarul cadastral rămân doar copii, după care ele sunt transmise către șeful direcției ulterior, fiind repartizate aceste cereri către alți angajați. (Vol. VI, f.d.)

Totodată, în cadrul cercetării judecătorești a fost administrat probatoriu în formă de documente și procese-verbale ale acțiunilor procesuale prezentate de acuzatorul de stat în susținerea învinuirii expuse în actul de învinuire:

- Cotorul la ordinul de repartitie ***** eliberat la ***** în baza Consiliului orașenesc Sîngera ***** din *****;

- Comanda nr. 0101/12/447 din 24.01.2012 făcută de cet. Duca Ion ***** la Î.S. "Cadastru" filiala Chișinău nr. 1, la care a anexat ordinul de repartitie ***** din ***** cu sintagma "fără drept de privatizare";

- Comanda nr. 0101/12/810 din 14.02.2012 făcută de cet. Duca Ion ***** la Î.S. "Cadastru" filiala Chișinău nr. 1, la care a anexat ordinul de repartitie ***** din ***** fără sintagma "fără drept de privatizare";

- Raportul de expertiză nr. 4174/5091 din 01.08.2013 conform căruia s-a dovedit falsul în acte, fiind stabilit că, topografia conținutului textului și liniilor grafare ale copiei legalizate notarial cu nr. ***** a ordinului de repartitie ***** pe numele lui Duca Ion ***** din ***** nu corespunde cu topografia conținutului textului de tipar și liniilor de grafare din originalul cotorului la ordinul de repartitie ***** pe numele lui Duca Ion ***** din *****;

- Extrasul din registrul actelor notariale ***** , notarul public ***** , ***** , str. ***** ;

- Procesul verbal de ridicare din 09.07.2013 în cadrul căruia a fost ridicată copia ordinului de repartitie ***** din ***** autentificată notarial;

- Confirmarea de la Primăria orașului Sîngera prin care se confirmă faptul că în perioada 09.07.2009-15.01.2010 cet. Duca Ion ***** a îndeplinit funcția de viceprimar al or. Sîngera, a deținut unica semnătură la trezoreria de stat, cu dreptul de a semna dispozițiile de plată cu aplicarea ștampilei, care se afla la el la păstrarea permanentă.

- Decizia Consiliului orașenesc Sîngera, ***** din ***** , prin care la demersul administrației Gimnaziului nr. 66 din or, Sîngera, în scopul susținerii tinerilor specialiști, în conformitate cu prevederile Hotărîrii Gvernului nr. 52 din 03.05.2002, a fost aprobată eliberarea temporară a spațiului locativ cet. Duca Ion ***** , amplasat ***** , și anume, pe perioada activității în cadrul Gimnaziului dat.

- Copia Ordinul de repartitie ***** din ***** conform căruia cet. Duca Ion și membrilor familie lui i-a fost eliberat spațiu locativ ***** , temporar, în baza deciziei aprobate anterior, cu mențiunea „fără drept de privatizare”.

- Decizia Consiliul orașenesc Sîngera nr. 4/4 din 26.08.2011, conform căreia a fost abrogată decizia ***** din ***** , în legătură cu faptul că, lui Duca Ion i-a fost atribuit gratuit teren pentru construcția casei de locuit individuale, ultimul fiind obligat să elibereze spațiul locativ alocat temporar, în termen de 3 luni din data aprobării deciziei respective (la etapa respectivă).

- Copia integrală autentificată a dosarului de privatizare, eliberat la solicitarea procurorului de către Consiliul municipal al Primăriei municipiului Chișinău;

- Copia extrasului din Hotărârea nr. *****din *****a Comisiei municipale de privatizare a fondului locativ;

- Copia extrasului din baza de date a ÎS „Cadastru” la data de 18.07.2016, prin care se confirmă înregistrarea dreptului de proprietate de către Duca Ion;

- Copia contractului de vânzare-cumpărare a*****din ***** din 07.09.2016, prin care se confirmă că, Ion Duca a înstrăinat*****din bunul imobil, dobândind astfel ilegal valoarea bunului imobil;

- Copia dispozitivului Hotărîrii Judecătorei Botanica, mun. Chişinău din 18.02.2014, în cauza civilă nr. 2-4538/13 la cererea lui Duca Ion, conform căreia după Duca Ion şi membrii familiei sale a fost recunoscut dreptul de folosinţă asupra *****;

- Copia Hotărîrii integrale întocmite de judecătorul Buhnaci Virgiulu la 03 aprilie 2014 şi copia încheierii CSJ din 21.10.2015 emisă în speţă:

- Copia hotărârii din 16 iulie 2015 în procedura contenciosului administrativ nr. 3-429/15 pronunţată de Judecătoria Centru, mun. Chişinău, prin care a fost admisă parţial cererea inculpatului Duca Ion şi anulată hotărârea comisiei de privatizare, etc;

- Copia dispozitivului hotărîrii Judecătorei Botanica, mun. Chişinău în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de inculpatul Duca Ion (cauza civilă nr. 3-97/2015, judecător Viorica Mihaila) către Consiliul oraşenesc Sîngera privind anularea actului administrativ, etc.; Copia hotărârii motivate în cauza 3-97/15 cu deciziile ulterioare ale instanţelor ierarhic superioare;

- Copia hotărîrii Judecătorei Rîşcani din 11.04.2016 (în cauza contencios administrativ nr. 3-221/2016) prin care cererea inculpatului Duca Ion privind recunoaşterea ca ilegală a refuzului ÎS „Cadastru” de a executa comanda, etc., a fost respinsă, etc.,

- Copia extrasului din Monitorul Oficial, conţinutul anunţului public privitor la pierderea ştampilei APLP, sigila aplicată de altfel, pe extrasul din tabelul nominal şi fişa locuinţei, prezentate de către Duca Ion la data depunerii actelor în Comisia de privatizare în 2016, peste 4 ani după anunţarea pierderii ei;

- Copiile actelor şi înscrisurilor din cauza civilă la cererea de chemare în judecată intentată de către APLP împotriva Duca Ion privind încasarea datoriilor la plata serviciilor comunale, etc.

- Copia Hotărîrii Judecătorei Rîşcani din 28.11.2012 pe cauza nr. 3c/a-802/2012 la cererea lui Duca Ion împotriva Întreprinderii de Stat ”Cadastru”, prin care a fost recunoscut ilegal refuzul Î.S. ”Cadastru” de a executa comanda nr. 0101/12810 din 14.02.2012 privind eliberarea certificatului pentru privatizarea *****şi obligarea Î.S. ”Cadastru” de a executa comanda nr. 0101/12810 din 14.02.2012 privind eliberarea certificatului pentru privatizarea *****;(Vol.IV, f.d. 30)

- Copia Hotărîrii Judecătorei Rîşcani din 04 iunie 2013 pe cauza nr. 3c/a-1049/2012 la cererea de chemare în judecată a lui Duca Ion împotriva Întreprinderii de Stat ”Cadastru”, prin care a fost recunoscut ilegal refuzul Î.S. ”Cadastru” de a executa comanda nr. 0101/12/34452 din 11.09.2012 privind ”Elaborarea planului încăperii izolate*****”, pentru privatizarea *****şi obligarea Î.S. ”Cadastru” de a executa comanda nr. 0101/12/34452 din 11.09.2012 privind ”Elaborarea planului încăperii izolate*****”, pentru privatizarea ***** devenită irevocabilă la 05.07.2013.(Vol.IV, f.d.166)

- Copia Hotărîrii Judecătorei Botanica, mun. Chişinău din 31 iulie 2012 pe cauza nr. 3-14/12 la cererea de chemare în judecată depusă de Duca Ion împotriva Consiliului oraşenesc Sîngera privind anularea, ca fiind ilegală Decizia Consiliului oraşenesc Sîngera nr. 4/4 din 26 august 2011 ”Cu privire la abrogarea deciziei Consiliulu oraşenesc Sîngera***** din

14.12.2004”, prin care s-a decis admiterea parțială a cererii lui Duca Ion și s-a anulat Decizia Consiliului orășenesc Sîngera nr. 4/4 din 26 august 2011 ”Cu privire la abrogarea deciziei Consiliului orășenesc Sîngera***** din 14.12.2004”;(Vol.I, f.d.83-84)

-Copia Hotărîrii Judecătorei Rășcani din 05.11.2013 pe cauza nr. 3c/a-1051/2012 la cererea de chemare în judecată depusă de Duca Ion împotriva Î.S. ”Cadastru” cu privire la corectarea greșelii, prin care s-a decis admiterea acțiunii lui Duca Ion, cu recunoașterea ca fiind greșeală din cadastru, care nu are caracter tehnic comisă de registratorul Î.S. ”Cadastru” privind grevarea dreptului patrimonial de folosință a lui Duca Ion apartamentul *****, număr cadastral *****, *****;.(Vol.IV, f.d.52)

- Copia Hotărîrii Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 06 noiembrie 2013 pe cauza nr. 3-323/13 la cererea de chemare în judecată a lui Duca Ion și *****, ultima prin intermediul reprezentanților legali împotriva Consiliului or. Sîngera, intervenient accesoriu Procuratura Botanica cu privire la contestarea actului administrativ și încasarea prejudiciului moral, prin care s-a admis parțial acțiunea și s-a anulat decizia Consiliului orășenesc Sîngera nr. 2/1 din 28 martie 2013 ”Cu privire la examinarea recursului Procuraturii sect. Botanica din 23.01.2013” împotriva deciziei Consiliului or. Sîngera nr. 5/4 din 26.10.2012”;(Vol.IV, f.d.22-23)

- Copia Hotărîrii Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 16 iulie 2015 pe cauza nr. 3-429/15 la cererea de chemare în judecată depusă de Duca Ion împotriva Consiliului mun. Chișinău și Direcției Generale Economie, Reforme și Relații Patrimoniale a Consiliului mun. Chișinău privind anularea actului administrativ, obligarea emiterii hotărîrii privind permiterea privatizării, încasarea despăgubirilor pentru prejudiciul moral cauzat și a cheltuielilor de judecată, prin care s-a decis admiterea parțială a acțiunii lui Duca Ion, s-a anulat Hotărîrea Comisiei de Privatizare a fondului locativ a Consiliului mun. Chișinău nr. 395 din 13.02.2015 privind refuzul de a privatiza apartamentul ***** și a fost obligată Comisia de privatizare a fondului locativ a Consiliului mun. Chișinău să adopte o hotărîre privind permiterea privatizării apartamentului *****. Hotărîre menținută prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 01.12.2015 și Încheierea Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 20.04.2016;(Vol.V, f.d. 13-28)

- Copia Hotărîrii Judecătorei Chișinău/sediul central/ din 18 decembrie 2018 pe cauza civilă nr. 3-31/17 la cererea de chemare în judecată depusă de Administrația Publică Locală a or. Sîngera împotriva Consiliului municipal Chișinău, Direcția Generală Economie, Reforme și Relații Patrimoniale al Consiliului municipal Chișinău, Duca Ion și Lungu Victor privind declararea nulității Hotărîrii nr. *****din *****al Comisiei municipale de privatizare a fondului locativ al Consiliului municipal Chișinău, prin care s-a hotărît transmiterea în proprietate privată a *****cet. Duca Ion, recunoașterea nulității contractelor de vânzare-cumpărare a locuinței enunțate, recunoașterea nulității contractului transmitere-primire nr. 1428 dn 18.07.2016, anularea contractului de vânzare-cumpărare nr.5931 din 07.09.2016 a cotei-părți de*****din bunul imobil susnumit către Lungu Victor și evacuarea familiei Duca Ion din *****, fără acordarea altui spațiu locativ, prin care s-a decis respingerea ca nefondată a cererii de chemare în judecată depusă de Administrația Publică Locală a or. Sîngera împotriva Consiliului municipal Chișinău, Direcția Generală Economie, Reforme și Relații Patrimoniale al Consiliului municipal Chișinău, Duca Ion și Lungu Victor privind declararea nulității Hotărîrii nr. *****din *****al Comisiei municipale de privatizare a fondului locativ al Consiliului municipal Chișinău, prin care s-a hotărît transmiterea în proprietate ăritată a *****cet. Duca Ion, recunoașterea nulității contractelor de vânzare-cumpărare a locuinței enunțate, recunoașterea nulității contractului transmitere-primire nr. 1428 dn 18.07.2016, anularea contractului de vânzare-cumpărare nr.5931

din 07.09.2016 a cotei-părți de*****din bunul imobil susnumit către Lungu Victor și evacuarea familiei Duca Ion din ***** , fără acordarea altui spațiu locativ, cu anularea măsurilor de asigurare a acțiunii aplicate prin încheierea Judecătoriei Chișinău/sediul central/ din 21 septembrie 2017. Hotărâre menținută prin Încheierea Colegiului civil al Curții de Apel Chișinău din 14 februarie 2019 și Decizia Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 28.08.2019;(Vol.V, f.d. 29-41)

Examinînd în cumul toate probele prezentate și cercetate nemijlocit în cadrul ședinței de judecată, instanța de judecată consideră dovedită integral culpa lui **Duca Ion ******* în săvîrșirea faptei de confecționare, deținere și folosire a documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, adică a săvîrșit infracțiunea prevăzută de art. 361 alin. (1) Cod Penal al R. Moldova, urmînd pe acest capăt de acuzare de a fi pronunțată sentința de încetarea a procesului în legătură cu intervenirea termenului de prescripție, iar în partea acuzării lui **Duca Ion ******* în comiterea escrocheriei, adică dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, în proporții deosebit de mari potrivit încadrării în componența de infracțiune prevăzută de art. 190 alin.(5) Cod penal al RM vina în comiterea infracțiunii nu a fost devedită urmînd a fi pronunțată sentința de achitare pe motivul lipsei elementelor infracțiunii în acțiunile inculpatului din următoarele considerente:

În ședința de judecată cert s-a stabilit că, **Duca Ion *******, avînd scopul privatizării cu folosirea documentului fals a ***** , care, în temeiul deciziei Consiliului or. Sîngera ***** din ***** i-a fost atribuit în posesie și folosință temporară, pe perioada activității în cadrul gimnaziului nr. 66 din or. Sîngera, deținînd ordinul de repartitie ***** din ***** , cu sintagma “fără drept de privatizare” a falsificat conținutul documentului nominalizat prin înlăturarea sintagmei “fără drept de privatizare” după care, la data de 14.02.2012, știind cu certitudine că ordinul de repartitie ***** din ***** conține semne de falsificare l-a prezentat la OCT Chișinău nr. 1, Filiala Î.S. “Cadastru” de pe str. Ialoveni 100 B, mun. Chișinău cu cerere pentru a-i fi eliberat certificat pentru privatizare (cu ieșire) bunul imobil cu destinație locativă, exclusiv blocuri locative.

Astfel cet. **Duca Ion ******* prin acțiunile sale intenționate, a săvîrșit confecționarea, deținerea și folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, adică a săvîrșit infracțiunea prevăzută de art. 361 alin. (1) Cod Penal al R. Moldova.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 361 Cod penal constă din confecționarea, deținerea, vânzarea sau folosirea documentelor oficiale false, care conferă drepturi sau scutesc de obligațiuni, precum și confecționarea sau vânzarea imprimantelor, ștampilelor, sigiliilor false. În calitate de obiect material al infracțiunii pot servi documentele oficiale, imprimantele, ștampilele sau sigiliile.

Prin noțiunea de posesie (deținere) în cazul dat se înțelege deținerea activă a documentelor oficiale false care conferă drepturi sau scutesc de obligațiuni, iar prin folosirea documentelor falsificate desemnează acțiunile de vânzare, dăruire, schimb și alte forme de transmitere spre folosire de către alte persoane contra plată sau gratis.

Latura subiectivă al infracțiunii imputate se caracterizează prin intenție directă. Este necesar ca falsificarea să fie efectuată în scopul folosirii documentelor, ștampilelor, imprimantelor, sigiliilor de către infractori sau de către alte persoane. Confecționarea sau falsificarea care nu urmează scopul de a fi folosite sau vândute nu formează componența de infracțiune. Astfel, infractorul este conștient de caracterul ilegal al deținerii și folosirii documentelor falsificate ce conferă unele drepturi.

Săvârșirea de către inculpatul Duca Ion a faptei infracționale reiese cert din aprecierea din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității probelor, și din coroborarea probelor în ansamblu și anume (1) din declarațiile martorului Maria Brînzilă, potrivit cărora acest ordin de repartitie a fost eliberat avînd sintagma ”fără drept de privatizare”, din motiv că Duca Ion deja avea în proprietate un teren*****, însă construcția locuinței nu era finalizată, iar primarul Iurco Ghenadie pentru a susține cadrele didactice așa cum a fost și în cazul lui Duca Ion a atribuit familiei Duca ***** camere a apartamentului; (2) din declarațiile martorului Iurco Ghenadie potrivit cărora apartamentul a fost transmis doar pentru folosință, iar ordinului de repartitie semnat de către el în calitate de primar a fost ”fără drept de privatizare”, iar ordinul de repartitie ”cu drept de privatizare” nu a fost semnat de către Iurco Ghenadie; (3) din concluzia din Raportul de expertiză nr. 4174/5091 din 01.08.2013 potrivit căreia s-a dovedit falsul în acte, fiind stabilit că, topografia conținutului textului și liniilor grafare ale copiei legalizate notarial cu nr.7425 a ordinului de repartitie *****pe numele lui Duca Ion ***** din ***** *nu corespunde cu topografia conținutului textului de tipar și liniilor de grafare din originalul cotorului la ordinul de repartitie ***** pe numele lui Duca Ion ***** din ******; (4) din declarațiile martorului ***** care a declarat în esență că, îl cunoaște pe Duca Ion avînd în vedere că ultimul solicitase permanent planul încăperii izolate, *inițial* Duca Ion a prezentat un ordin de repartitie *în care era indicat ”fără drept de privatizare”* din care motive și i-a fost refuzat în eliberarea planului, *ulterior* Duca Ion *a prezentat un ordin de repartitie care nu avea sintagma ”cu drept de privatizare”*; (5) din comanda nr. 0101/12/447 din 24.01.2012 făcută de cet. Duca Ion ***** la Î.S. ”Cadastru” filiala Chișinău nr. 1, la care a anexat ordinul de repartitie ***** din ***** cu sintagma ”fără drept de privatizare”; (6) din comanda nr. 0101/12/810 din 14.02.2012 făcută de cet. Duca Ion ***** la Î.S. ”Cadastru” filiala Chișinău nr. 1, la care a anexat ordinul de repartitie ***** din ***** fără sintagma ”fără drept de privatizare”; (7) din declarațiile martorului ***** care a declarat că în calitate de registrator, la insistența lui Duca Ion ***** a înregistrat comanda făcută de el, deși anterior i-a refuzat; și din declarațiile martorului ***** potrivit cărora Duca Ion s-a adresat la notarul public ***** pentru legalizarea unei copii a bonului de repartitie, indicînd că actul prezentat de Duca Ion nu trezea nici un fel de dubii, or a fost prezentat în original, fiind efectuată înscrierea în registrul cu conținutul succint.

Astfel, instanța constată semnele calificative indicate mai sus ale confecționării, deținerii, și folosirii documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații și stabilește cu certitudine că inculpatul **Duca Ion *******, știind cu certitudine că lui nu i-a fost eliberat ordin de repartitie cu dreptul de a privatiza imobilul identificat, *a confecționat document oficial fals*, prin *confecționarea* ordinului de repartitie *****pe numele lui Duca Ion ***** din ***** care să nu conțină condiția transmiterii apartamentului și anume ”fără drept de privatizare”, *l-a deținut și s-a folosit de acesta prezentînd documentul fals* la notarul public ***** la Î.S. ”Cadastru” filiala Chișinău nr. 1, lui ***** pentru obținerea planului încăperii izolate, beneficiind de drepturile acordate prin aceste documente oficiale, în vederea obținerii dreptului de proprietate asupra apartamentului.

În acest context, reieșind din cele menționate, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, examinînd complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificîndu-le sub aspectul pertinentei și concludenței, instanța de judecată concluzionează corectă încadrarea acțiunilor inculpatului **Duca Ion ******* în baza art. 361 alin. (1) Cod penal, după semnele de confecționarea, deținerea și folosire a documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații.

Potrivit art.361 alin.(1) Cod penal al RM, confecționarea, deținerea, vânzarea sau folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, confecționarea sau vânzarea imprimatelor, ștampilelor sau a sigiliilor false ale unor întreprinderi, instituții, organizații, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare, se pedepsește cu amendă în mărime de pînă la 650 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 150 la 200 de ore, sau cu închisoare de pînă la 2 ani, fiind infracțiune ușoară. Or, art. 16 alin. (2) al Codului Penal RM stipulează că, infracțiuni ușoare se consideră faptele pentru care legea penală prevede în calitate de pedeapsă maximă pedeapsa închisorii pe un termen de pînă la 2 ani inclusiv.

Iar art.60 alin.(1) Cod penal al RM prevede că, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvîrșirii infracțiunii au expirat următoarele termene: a) 2 ani de la săvîrșirea unei infracțiuni ușoare; b) 5 ani de la săvîrșirea unei infracțiuni mai puțin grave; c) 15 ani de la săvîrșirea unei infracțiuni grave; d) 20 de ani de la săvîrșirea unei infracțiuni deosebit de grave; e) 25 de ani de la săvîrșirea unei infracțiuni excepțional de grave.

În conformitate cu art.332 C.P.P., în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art.275 p.2-9, 285 alin.(1) p.1,2,4,5, precum și în cazurile prevăzute în art.53-60 din Cod penal, instanța prin sentință motivată încetează procesul penal în cauza respectivă.

În ședința de judecată s-a stabilit că infracțiunea comisă de către inculpatul **Duca Ion ******* – art. 361 alin.(1) Cod penal al RM este infracțiune ușoară, și este comisă la 14.02.2012 respectiv, expirînd termenul la moment de 2(doi) ani, astfel instanța de judecată consideră necesar a înceta procesul penal în privința lui **Duca Ion ******* privind comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin.(1) Cod Penal și în temeiul art.60 Cod Penal a-l libera pe **Duca Ion ******* de răspundere penală pe motivul expirării termenelor de tragere la răspundere penală.

Cu referire la capătul de acuzare adusă lui **Duca Ion ******* comiterea cu intenție a infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) din Cod Penal, escrocheria, adică, dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a mai multor persoane și prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic), actului juridic nul/anulabil, dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv și viclean care a produs daune considerabile, în proporții deosebit de mari în sumă de 586 679 lei ce conform art. 126 al Codului Penal constituie 116,17 salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvîrșirii faptei în a. 2016 instanța de judecată reține următoarele circumstanțe:

În argumentarea modificării învinuirii expuse de acuzatorul de stat în ordonanța din 11 noiembrie 2020 indică că, prin Legea pentru modificarea unor acte legislative nr. 179 din 26.07.2018, publicată în *Monitorul Oficial nr.309-320/498 din 17.08.2018*), dispozitivul normei penale prevăzută la art. 190 din Codul penal a fost supus modificării, stabilind răspunderea penală pentru „Escrocheria, adică dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune considerabile”, motiv pentru care consideră că, fapta prejudiciabilă imputată inculpatului **Duca Ion** necesită a fi reîncadrată potrivit exigențelor legislației în vigoare.

Astfel, lui **Duca Ion ******* îi este încredințată comiterea cu intenție a infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) din Cod Penal, escrocheria, adică, dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a mai multor persoane și prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic), actului juridic nul/anulabil, dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv și viclean care a produs daune considerabile, în proporții deosebit de mari în sumă de 586 679 lei ce conform art. 126 al Codului Penal constituie 116,17 salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei în a. 2016.

Conform art. 26 alin. (1-3) CPP, la înfăptuirea justiției în cauzele penale, judecătorii sînt independenți și se supun numai legii. Judecătorii judecă cauzele penale pe baza legii și în condiții care exclud orice presiune asupra lor. Judecătorul judecă materialele și cauzele penale conform legii și propriei convingeri bazate pe probele cercetate în procedura judiciară respectivă. Judecătorul nu trebuie să fie predispus să accepte concluziile date de organul de urmărire penală în defavoarea inculpatului sau să înceapă o judecată de la ideea preconcepută că acesta a comis o infracțiune ce constituie obiectul învinuirii. Sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului.

Iar art. 27 CPP prevede că, judecătorul și persoana care efectuează urmărirea penală apreciază probele în conformitate cu propria lor convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Nici o probă nu are putere probantă dinainte stabilită.

În conformitate cu art. 101 alin. (1)-(4) CPP, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată. Instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărîrii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărîre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

Art. 325 CPP stipulează că, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Modificarea învinuirii în instanța de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului și nu se lezează dreptul lui la apărare. Modificarea învinuirii în sensul agravării situației inculpatului se admite numai în cazurile și în condițiile prevăzute de prezentul cod.

Iar art. 326 CPP prevede că, procurorul care participă la judecarea cauzei penale în primă instanță și în instanța de apel este în drept să modifice, prin ordonanță, învinuirea adusă inculpatului în cadrul urmăririi penale în sensul agravării ei dacă probele cercetate în ședința de judecată dovedesc incontestabil că inculpatul a săvîrșit o infracțiune mai gravă decît cea încredințată anterior, aducînd la cunoștință inculpatului, apărătorului lui și, după caz, reprezentantului legal al inculpatului noua învinuire. În asemenea situație, instanța, la cererea inculpatului și a apărătorului lui, acordă termen necesar pentru pregătirea apărării de noua învinuire, după ce judecarea cauzei continuă. În instanța de apel, procurorul poate modifica acuzarea în sensul agravării doar în cazul în care a declarat apel.

Deasemenea instanța de judecată reține că, potrivit învinuirii noi aduse, fapta imputată lui **Duca Ion ******* fost săvîrșită în anul 2016.

La acel moment erau în vigoare prevederile art. 190 alin. (5) Cod Penal, care, califica infracțiunea de escrocherie pe semnele dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, în proporții deosebit de mari, dar nu pe semnele dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a mai multor persoane și prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic), actului juridic nul/anulabil, dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv și viclean care a produs daune considerabile, în proporții deosebit de mari.

Calificativul infracțiunii de escrocherie adus în învinuire inculpatului **Duca Ion *******, potrivit modificărilor efectuate prin Legea pentru modificarea unor acte legislative nr. 179 din 26.07.2018, publicată în *Monitorul Oficial nr.309-320/498 din 17.08.2018*), în esență constituie o înrăutățire a situației inculpatului Duca Ion ***** și nu poate fi aplicată retroactiv.

Or, art. 10 alin. (2) al Codului Penal RM stipulează că, legea penală care înăsprește pedeapsa sau **înrautățește situația persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni nu are efect retroactiv.**

Din aceste considerente, instanța de judecată concluzionează ca fiind incorectă imputarea lui **Duca Ion ******* în comiterea pretensei infracțiuni prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod Penal pe semnele calificative expuse în ordonanța de modificare a infracțiuni.

Adiacent instanța de judecată reține că în cadrul cercetării judecătorești de către acuzare nu au fost prezentate și administrate careva probe pertinente și concudente, ce ar confirmă vinovăția cet. **Duca Ion ******* în comiterea infracțiunii prevăzute de alin.(5) art.190 Cod Penal RM.

În acest sens, pe parcursul cercetării judecătorești s-a constatat că inculpatul **Duca Ion ******* nu poate fi recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii menționate, deoarece la moment există o Hotărârea Judecătorei Chișinău/sediul central/ din 18 decembrie 2018 pe cauza civilă nr. 3-31/17, irevocabilă, în baza căreia a fost soluționat pe calea civilă litigiul, a cărui obiect au constituit declararea nulității Hotărârii nr. *****din *****al Comisiei municipale de privatizare a fondului locativ al Consiliului municipal Chișinău, prin care s-a hotărât transmiterea în proprietate privată a *****cet. Duca Ion, recunoașterea nulității contractelor de vânzare-cumpărare a locuinței enunțate, recunoașterea nulității contractului transmitere-primire nr. 1428 dn 18.07.2016, anularea contractului de vânzare-cumpărare nr.5931 din 07.09.2016 a cotei-părți de*****din bunul imobil susnumit către Lungu Victor și evacuarea familiei Duca Ion din ***** , fără acordarea altui spațiu locativ, prin care s-a decis respingerea ca nefondată a cererii de chemare și în cadrul procesului civil au fost invocate aceleași temeiuri de nulitate a actelor imputate de a fi falsificate de inculpatul Duca Ion în învinuirea adusă pe cauza penală.(Vol.V, f.d. 29-41)

Potrivit prevederilor pct. 2 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 23 din 28.06.2004 „Cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor”, se consideră sustragere luarea ilegală și gratuită a bunurilor din posesia altuia, care a cauzat un prejudiciu patrimonial efectiv acestuia, săvârșită în scop acaparator.

În cazul dat, în urma cercetării judecătorești se constată că nu au fost administrate probe, ce ar confirma sustragerea de către cet. Duca Ion *****de la Administrația Publică Locală a or. Sîngera.

În acest sens instanța de judecată constată că, ***** , a fost acordat cet. Duca Ion, antrenor al secțiilor sportive din gimnaziul nr. 66 or. Sîngera, temporar, pe perioada activității în cadrul gimnaziului dat, în temeiul Deciziei Consiliului orașenesc Sîngera ***** din *****.(Vol.I, f.d.69)

La data de 24.01.2012, cet.Duca Ion a depus cerere la OCT Chișinău nr. 1, Filiala Î.S. "Cadastru" de pe str. Ialoveni 100B, mun. Chișinău pentru a-i fi eliberat certificat pentru privatizare (cu ieșire) bunul imobil cu destinație locativă, exclusiv blocuri locative, anexînd la ordinul de repartiție ***** din ***** cu sintagma "fără drept de privatizare".(Vol.I, f.d.48)

Ulterior prin scrisoarea fără dată și număr, cu referire la cererea comandă din 24.01.2012, Întreprinderea de Stat "Cadastru", i-a refuzat în satisfacerea cererii.(Vol.I, f.d.53)

La data de 14.02.2012 cet.Duca Ion a depus repetat cerere la la OCT Chișinău nr. 1, Filiala Î.S. "Cadastru" de pe str. Ialoveni 100 B, mun. Chișinău pentru a-i fi eliberat certificat pentru privatizare (cu ieșire) bunului imobil cu destinație locativă, exclusiv blocuri locative, anexînd la ordinul de repartiție ***** din ***** , însă acesta nu conținea "fără drept de privatizare". .(Vol.I, f.d.54)

Ulterior prin scrisoarea fără dată și număr, cu referire la cererea comandă din 14.02.2012, Întreprinderea de Stat "Cadastru", i-a refuzat în satisfacerea cererii, fiind invocate aceleași motive ca în refuzul precedent, indicînd că ordinul de repartiție ***** din ***** este eliberat cu dreptul de folosință, dar nu cu privatizare.(Vol.I, f.d.57)

Prin Hotărîrea Judecătoriei Rîșcani din 28.11.2012 pe cauza nr. 3c/a-802/2012 la cererea lui Duca Ion împotriva Întreprinderii de Stat "Cadastru", s-a decis de a fi recunoscut ilegal refuzul Î.S. "Cadastru" de a executa comanda nr. 0101/12810 din 14.02.2012 privind eliberarea certificatului pentru privatizarea *****și obligarea Î.S. "Cadastru" de a executa comanda nr. 0101/12810 din 14.02.2012 privind eliberarea certificatului pentru privatizarea *****.(Vol.IV, f.d. 30)

La data de 11.09.2012 prin comanda nr. 0101/12/34452 cet. Duca Ion a solicitat repetat OCT Chișinău nr. 1, Filiala Î.S. "Cadastru" de pe str. Ialoveni 100B, mun. Chișinău să-i elibereze planul apartamentului în vederea prezentării acestuia la comisia de privatizare, însă și această cerere a fost respinsă.

Prin Hotărîrea Judecătoriei Rîșcani din 04 iunie 2013 pe cauza nr. 3c/a-1049/2012 la cererea de chemare în judecată a lui Duca Ion împotriva Întreprinderii de Stat "Cadastru", prin care a fost recunoscut ilegal refuzul Î.S. "Cadastru" de a executa comanda nr. 0101/12/34452 din 11.09.2012 privind "Elaborarea planului încăperii izolate*****", pentru privatizarea *****și obligarea Î.S. "Cadastru" de a executa comanda nr. 0101/12/34452 din 11.09.2012 privind "Elaborarea planului încăperii izolate*****", pentru privatizarea ***** , devenită irevocabilă la 05.07.2013.(Vol.IV, f.d.166)

Deasemena s-a constatat că, la 29 ianuarie 2015, cet. Duca Ion a înregistrat în Comisia de privatizare a Consiliului Municipal Chișinău cerere privind privatizarea locuinței ***** , la care a anexat acte: ordinul de repartiție ***** din ***** , falsificînd conținutul documentului nominalizat prin înlăturarea sintagmei „fără drept de privatizare”; copia tabelului nominal și a fișei locuinței ***** , cu conținut privind suprafața imobilului, *****certificat OCT și schiță-plan a apartamentului cu suprafața imobilului, copia hotărîrii Judecătoriei Rășcani, mun. Chișinău 04.06.2013.

Prin Hotărîrea Comisiei de privatizare a fondului locativ a Consiliului mun. Chișinău nr. 395 din 13.02.2015 i-a fost refuzat de a privatiza apartamentul *****.

Iar prin Hotărîrea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 16 iulie 2015 pe cauza nr. 3-429/15 la cererea de chemare în judecată depusă de Duca Ion împotriva Consiliului mun. Chișinău și Direcției Generale Economie, Reforme și Relații Patrimoniale a Consiliului mun. Chișinău privind anularea actului administrativ, obligarea emiterii hotărîrii privind permiterea privatizării, încasarea despăgubirilor pentru prejudiciul moral cauzat și a cheltuielilor de

judecată, prin care s-a decis admiterea parțială a acțiunii lui Duca Ion, s-a anulat Hotărârea Comisiei de Privatizare a fondului locativ a Consiliului mun. Chișinău nr. 395 din 13.02.2015 privind refuzul de a privatiza apartamentul ***** și a fost obligată Comisia de privatizare a fondului locativ a Consiliului ***** să adopte o hotărâre privind permiterea privatizării apartamentului *****. Hotărâre menținută prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 01.12.2015 și Încheierea Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 20.04.2016;(Vol.V, f.d. 13-28)

În baza acestei hotărâri judecătorești Comisia de Privatizare a fondului locativ a Consiliului mun. Chișinău prin hotărârea nr. *****din ***** a decis transmiterea în proprietate privată lui Duca Ion, ***** și ***** apartamentul *****, *****.(Vol.V, f.d. 113)

Din cele expuse, reiese că în acțiunile cet. Duca Ion ***** nu se conțin semnele componenței de infracțiune prevăzute de art.190 Cod Penal RM, deoarece dobândirea dreptului de proprietate asupra apartamentului ***** de către Duca Ion și membrii familiei sale a rezultat din hotărâri judecătorești irevocabile la momentul executării de către autoritățile publice și nu se află în legătură de cauzalitate cu prezentarea actelor false în care se învinuiește inculpatul, dar în aprecierea instanței civile a normelor materiale și a Deciziei Consiliului orășenesc Sîngera ***** din ***** , neanulată.(Vol.V, f.d. 13-28)

Astfel, necâtînd la faptul recunoașterii vinovăției lui Duca Ion ***** de comiterea infracțiunii pe art. 361 alin.(1) Cod Penal RM, pe faptul falsificării, deținerii și folosirii ordinul de repartiție ***** din ***** , prin înlăturarea sintagmei “fără drept de privatizare” și prezentării la data de 14.02.2012 l-a prezentat la OCT Chișinău nr. 1, Filiala Î.S. “Cadastru” de pe str. Ialoveni 100B, mun. Chișinău acest fapt nu se află în legătură de cauzalitatea directă cu dobîndirea dreptului de proprietate, precum și nu a avut un rol determinant, dat fiind faptul că, dreptul de a privatiza bunul imobil rezultă din Hotărîrea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 16 iulie 2015 pe cauza nr. 3-429/15, menținută prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 01.12.2015 și Încheierea Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 20.04.2016 în motivarea căreia instanța de judecată civilă nu și-a fundamentat soluția pe existența ordinului de repartiție ***** din ***** , dar anume pe Deciziei Consiliului orășenesc Sîngera ***** din ***** în temeiul căreia a dobîndit dreptul de folosință și normele de drept aplicabile speței.

În actul de învinuirea acuzarea indică că, inculpatul Duca Ion ***** deasemena a dobîndit dreptul de proprietate prin falsificarea copiei tabelului nominal și a fișei locuinței *****, cu suprafața imobilului, *****suprafața real atribuită în folosința constituind ***** și care de fapt la momentul prezentării era autentificat cu ștampila cu blazon a APLP 51/336 COOP, despre care cunoștea cu certitudine că a fost declarată pierdută, prin publicația oficială în Monitorul Oficial nr. 252-257, (ori în perioada menționată Duca Ion a activat ca jurist în cadrul APLP), iar din 13.11.2013 APLP 51/336 COOP deținea o altă ștampilă cu blazon diferită absolut de cea prezentă în actele enunțate și a certificatului OCT și schiță-plan a apartamentului cu conținut fals privitor la suprafața imobilului, însă nu prezintă probe certe referitoare la falsul acestui document prin concluzii expertale, prin declarații a martorilor sau a altor probe, instanța apreciind caracterul de presupuneri a acestor acuzații.

Referitor la acuzația imputată lui Duca Ion precum că a prezentat copia hotărârii Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău, care la momentul anexării fuseseră supusă revizuirii și despre care cunoștea cu certitudine că, a fost anulată, iar cererea de chemare în judecată depusă de către el, Duca Ion împotriva Î.S. „Cadastru”, intervenient accesoriu Consiliul orășenesc Sîngera privind recunoașterea ilegală a refuzului de a executa comanda a fost respinsă integral

instanța de judecată o apreciază drept incertă, or acuzatorul nu indică exactă data emiterii, cauza, precum și datele și actele altor acte de dispoziție judecătorești.

Potrivit prevederilor alin. (2) art.281 Cod de procedură penală, ordonanța de punere sub învinuire trebuie să cuprindă: data și locul întocmirii; de către cine a fost întocmită; numele, prenumele, ziua, luna, anul și locul nașterii persoanei puse sub învinuire, precum și alte date despre persoană care au importanță juridică în cauză; formularea învinuirii cu indicarea datei, locului, mijloacelor și modului de săvârșire a infracțiunii și consecințele ei, caracterului vinei, motivelor și semnelor calificative pentru încadrarea juridică a faptei, circumstanțelor în virtutea cărora infracțiunea nu a fost consumată în cazul pregătirii sau tentativei de infracțiune, mențiunea despre punerea persoanei respective sub învinuire în calitate de învinuit în această cauză conform articolului, alineatului și literei articolului din Codul penal care prevăd răspunderea pentru infracțiunea comisă.

Conform paragraf. 3 din art.6 al Convenției Europene pentru Drepturile Omului, fiecare acuzat are dreptul de a fi informat în mod amănunțit asupra naturii și cauzei acuzației aduse împotriva sa.

Din conținutul ordonanței de modificare a învinuirii în sensul agravării în privința lui Duca Ion ***** din 11.11.2020, reiese că aceste nu corespund prevederilor alin. (2) art.281 Cod de procedură penală și totodată, violează dreptul inculpatului de a fi informat în mod amănunțit asupra naturii și cauzei acuzației aduse împotriva lui, prevăzut de paragraf. 3 din art. 6 al Convenției Europene pentru Drepturile Omului, deoarece însăși acuzatorul de stat nu a putut să stabilească clar data și numărul cauzei hotărârii Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău, precum datele actelor judecătorești ce se invocă că au casat pretinsa hotărâre.

Potrivit Jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului, reflectate în cauza Pelissier and Sassi v. France, cererea nr.25444/94, Hotărârea din 25 martie 1999, punct.51-54, cauza Miraux v. France, cererea nr. 73529/01, Hotărârea din 26 septembrie 2006, punct.31-32: Articolul 6 parag. 3 lit. a) recunoaște acuzatului nu numai dreptul de a fi informat cu privire la cauza acuzației, adică despre faptele materiale ce i se reproșează, ci și pe acelea de a i se aduce la cunoștință și calificarea juridică dată acestor fapte; în ambele situații, informarea trebuie să fie detaliată. De asemenea, importanța acestei dispoziții trebuie să fie apreciată în lumina dreptului general la un proces echitabil, garantat de art. 6 parag. 1 al Convenției. Curtea consideră că, în materie penală, o informare precisă și completă cu privire la faptele care se reproșează acuzatului și a calificării lor juridice reprezintă o condiție esențială a unui proces echitabil și că există o legătură evidentă între dispozițiile cuprinse în art. 6 parag. 1 lit. a) și cele din art. 6 parag. 3 lit. b), în sensul că dreptul de a fi informat cu privire la natura și cauzele acuzației trebuie privit în lumina dreptului recunoscut acuzatului de a-și pregăti apărarea.

În acest sens, în cauza, Mattoccia contra Italiei, din 25 iulie 2000, cererea nr. 23969/94, Curtea Europeană a constatat că informațiile conținute în acuzație cu privire la detaliile esențiale privind locul și timpul săvârșirii infracțiunii erau vagi și contradictorii, fiind încălcat dreptul la un proces echitabil care ar fi trebuit să garanteze reclamantului oportunitatea și posibilitatea de a se apăra într-o modalitate concretă și efectivă.

Prin urmare, învinuirea înaintată inculpatului Duca Ion ***** contravine prevederilor lit.a) din paragraf. 3 al art. 6 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului, și jurisprudenței menționate a Curții Europene pentru Drepturile Omului, deoarece în ordonanța de modificare a învinuirii din 11.11.2020 nu expus clar care data și numărul cauzei hotărârii Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău, precum datele actelor judecătorești ce se invocă că au casat pretinsa hotărâre.

În această ordine de idei instanța de judecată concluzionează că, faptele imputate inculpatului Duca Ion ***** nu conțin semnele laturii obiective și subiective ale infracțiunii prevăzute de alin.(5) art.190 Cod Penal RM, deoarece toate actele judecătorești cercetate la materialele cauzei penale, confirmă faptul că între Duca Ion ***** , pe de o parte, și Administrația Publică Locală a orașului Sîngera, pe de altă parte, există relații civile, care sunt reglementate de legislația civilă a RM.

În sensul art.6 al Convenției Europene pentru Drepturile Omului, noțiunea de „acuzatie în materie penală” este distinctă de noțiunea „drepturi și obligații cu caracter civil”, astfel, în cauza *Perez v. Franța* din 12.02.2004, Curtea Europeană a arătat că în ciuda existenței unei autonomii a noțiunii de drepturi și obligații cu caracter civil, este necesară analiza legislației, interne a statului, atît sub aspectul calificării juridice, cît și în privința conținutului material și a efectelor pe care dreptul intern al statului le conferă pentru ca un drept să poată fi considerat ca avînd un caracter civil”.

În speță, existența Hotărîrii nr. *****din *****a Comisiei municipale de privatizare a fondului locativ al Consiliului municipal Chișinău, prin care s-a hotărît transmiterea în proprietate privată a ***** , cet. Duca Ion, contractelor de vînzare-cumpărare a locuinței enunțate, contractului transmitere-primire nr. 1428 dn 18.07.2016, contractului de vînzare-cumpărare nr.5931 din 07.09.2016 a cotei-părți de*****din bunul imobil susnumit către Lungu Victor și evacuarea familiei Duca Ion din ***** , confirmă existența unui drept cu caracter civil și aceste înscrisuri, fiind probe în cauza penală, garantau în mod real dreptul părții vătămate de a pretinde la despăgubiri, formulînd o acțiune civilă într-o instanță civilă de drept comun în baza normelor dreptului civil, fapt exercitat și la moment avînd puterea lucrului judecat.

Or, Curtea Europeană, în cauza *Ringvold v. Norvegia* din 11 februarie 2003, *conchide că* „faptul că o lege, care poate permite o cerere de despăgubire în virtutea dreptului cu privire la prejudiciu, include și elemente obiective constitutive ale unei infracțiuni penale, nu reprezintă, în pofida gravității acestei infracțiuni, un motiv suficient pentru a considera ca persoana responsabilă de obligațiile cu caracter civil să fie acuzată de o infracțiune penală”.

Prin urmare, soluționarea litigiului cu privire la legalitatea Hotărîrii nr. *****din *****a Comisiei municipale de privatizare a fondului locativ al Consiliului municipal Chișinău, prin care s-a hotărît transmiterea în proprietate privată a ***** , cet. Duca Ion, contractelor de vînzare-cumpărare a locuinței enunțate, contractului transmitere-primire nr. 1428 dn 18.07.2016, contractului de vînzare-cumpărare nr.5931 din 07.09.2016 a cotei-părți de*****din bunul imobil susnumit către Lungu Victor și evacuarea familiei Duca Ion din ***** , conform legislației naționale de către o instanță civilă, în cadrul căruia au fost invocate aceleași temeiuri de nulitate a actelor privind dobîndirea dreptului de proprietate, fiind în deplină capacitate de exercițiu a victimei de a proba, nu a prezentat dovezi pertinente în probarea circumstanțelor invocate în scopul revendicării prejudiciului pretins în ordinea procedurii civile, ce confirmă faptul că nu era necesar de a porni urmărirea penală pe faptul pretensei dobîndirii ilicite a bunului menționat. Altfel spus, Curtea Europeană, în cauza *Perez v. Franța* din 12.02.2004, a considerat că, în asemenea cazuri, aplicabilitatea art. 6 atinge limitele sale și a reamintit că, Convenția nu garantează nici dreptul, revendicat de reclamant, la „răzbunare privată”, nici *actio popularis*. Astfel, nu a admis că dreptul de a urmări sau de a condamna penal terțe persoane trebuie neapărat exercitat în paralel cu exercitarea de către victimă a dreptului de a intenta o acțiune civilă.

Argumentele invocate se confirmă prin jurisprudența Curții Supreme de Justiție și anume Dosarul nr.1ra-189/11, de învinuire a cet.Bulavca Sergiu Ion în comiterea infracțiunii prevăzute

de alin.(2) art.42, alin.(2) art.195, lit.b) alin.(2) art.361 Cod penal, decizia din 08.04.2011, Dosarul nr.1ra-70/12, de învinuire a cet.Potoroacă Ion în comiterea infracțiunii prevăzute de alin. (5) art. 190 Cod penal, decizia din 31.01.2012.

În cadrul dosarelor penale menționate instanța supremă a menținut hotărârile de achitare a inculpaților, invocând jurisprudența Curții Europene și anume: „...în cauza Ringvold v. Norvegia din 11 februarie 2003, conchide că „...faptul că o lege, care poate permite o cerere de despăgubire în virtutea dreptului cu privire la prejudiciu, include și elemente obiective constitutive ale unei infracțiuni penale, nu reprezintă, în pofida gravității acestei infracțiuni, un motiv suficient pentru a considera ca persoana responsabilă de obligațiile cu caracter civil să fie acuzată de o infracțiune penală. Altfel spus, Curtea Europeană, în cauza Perez v. Franța din 12.02.2004, a considerat că, în asemenea cazuri, aplicabilitatea art. 6 atinge limitele sale și a reamintit că, Convenția nu garantează nici dreptul, revendicat de reclamant, la „răzbunare privată”, nici *actio popularis*. Astfel, nu a admis că dreptul de a urmări sau de a condamna penal terțe persoane trebuie neapărat exercitat în paralel cu exercitarea de către victimă a dreptului de a intenta o acțiune civilă... ”.

Prin urmare, de către organul de urmărire penală nu au fost acumulate și prezentate careva probe ce ar confirma faptul că cet. Duca Ion ***** a urmărit scopul de a dobândi ilicit sau că a dobândit ilicit prin înșelăciune și abuz de încredere bunul de la Administrația Publică Locală a orașului Sîngera.

Mai mult ca atât, din probatoriul administrat se atestă faptul că, Duca Ion ***** de fiecare dată, când apăreau impedimente în privatizarea *****, se adresa în instanțele de judecată în vederea revendicării drepturilor sale pe calea acțiunilor civile.

Potrivit prevederilor pct. 2 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 23 din 28.06.2004 „Cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor”, se consideră sustragere luarea ilegală și gratuită a bunurilor din posesia altuia, care a cauzat un prejudiciu patrimonial efectiv acestuia, săvârșită în scop acaparator. Totodată, conform pct. 15 din această hotărîre, este necesar ca instanțele judecătorești să ia în considerație că în cazul escrocheriei (art.190 Cod penal) victima transmite benevol bunurile către făptuitor, sub influența înșelăciunii sau a abuzului de încredere. Primirea bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament poate fi calificată ca escrocherie doar în cazul în care făptuitorul, încă la momentul intrării în stăpînire asupra acestor bunuri, urmărea scopul sustragerii lor și nu avea intenția să-și execute angajamentul asumat.

În cazul nostru, Duca Ion ***** nu a luat ilegal și gratuit careva bunuri din posesia victimei și nu a cauzat ultimei vre-un prejudiciu patrimonial efectiv, deoarece pentru privatizarea bunului a achitat prețul acestuia potrivit normelor stabilite, precum și că actele ce au stat la baza privatizării sunt recunoscute legal valabile, existînd o hotărîre irevocabilă a Judecătoriei Chișinău/sediul central/ din 18 decembrie 2018.

În acest sens, instanța de judecată reține că intervenția legii penale la caz este nejustificată odată ce s-a constatat că restabilirea drepturilor lezate a părții vătămate prin mijloacele justiției civile, se face posibilă, deoarece făptuitorul la apariția raporturilor dintre dănsul și partea vătămată, nu urmărea scopul de cupiditate, ci dimpotrivă, intenționa să-și realizeze obligațiile asumate cu bună-credință, fapt pe care Duca Ion a și făcut, achitînd prețul pentru privatizarea bunului. Prin urmare, la caz instanța de judecată constată cu certitudine că nu a fost demonstrată vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Codul penal, or, nu a fost demonstrată acțiunea de escrocherie, adică dobîndirea bunurilor altei persoane prin

înșelăciune sau abuz de încredere, care a produs daune în proporții deosebit de mari, nefiind demonstrată realizarea laturii obiective și subiective a infracțiunii.

În susținerea acestei concluzii instanța de judecată reiterează că potrivit art. art. 8, 26 alin. (3), 27 alin. (2), 389 alin. (2) Codul de procedură penală, judecătorul nu este în drept să fie predispus să accepte concluziile date de organul de urmărire penală în defavoarea inculpatului sau să înceapă o judecată de la ideea preconcepută că acesta a comis o infracțiune ce constituie obiectul învinuirii și nici o dovadă nu are putere probantă dinainte stabilită. Sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea inculpatului.

În conformitate cu prevederile art. 26 alin. (3) Codul de procedură penală și jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, sarcina probatoriului în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel revine acuzatorului de stat în virtutea funcției lui procesuale (art. 51, 53, 320 Cod de procedură penală).

Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, în hotărârea Capean contra Belgiei din 13 ianuarie 2005, a constatat că, în materie penală, problema administrării probelor trebuie să fie abordată prin prisma art. 6 § 2 și e obligatoriu, inter alia, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

Conform normelor Codului de procedură penală și jurisprudenței CEDO care prevede că dacă din probele administrate în cauză nu rezultă cu certitudine că inculpatul a săvârșit fapta pentru care a fost dedus judecății, în favoarea acestuia operează principiul de drept „*in dubio pro reo*” se regăsește în art. 6 par. 2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, și reflectă prezumția de nevinovăție, care, în general, este un drept protejat de CEDO și de Constituție, iar în particular constituie și o regulă a probatoriului prin postulatul menționat.

Totodată, instanța de judecată menționează că Curtea Europeană în Cauza Constantin Florea împotriva României (Cererea nr. 21534/05, 19 iunie 2012) subliniază că prezumția de nevinovăție consacrată la art. 6 § 2 face parte din elementele noțiunii de proces echitabil în materie penală, prevăzut la paragraful 1 (Deweert împotriva Belgiei, 27 februarie 1980, pct. 56, seria A nr. 35) și trebuie interpretată având în vedere jurisprudența Curții în domeniu. Curtea a examinat deja cereri din punct de vedere al celor două paragrafe coroborate (Bernard împotriva Franței, 23 aprilie 1998, pct. 37, Culegere de hotărâri și decizii 1998-11, și Janosevic împotriva Suediei, nr. 34619/97, pct. 96, CEDO 2002-VII) și a hotărât că art. 6 § 2 reglementa întreaga procedură, indiferent de rezultatul procesului și inclusiv în cazul în care acestea au fost oprite ca urmare a intervenției prescripției (Minelli împotriva Elveției, 25 martie 1983, pct. 25 și urm., seria A nr. 62, și Didu).

Nerespectarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și încălcarea prevederilor art. 24 și art. 26 din Codul de procedură penală, care îl obligă pe acuzatorul de stat, după o hotărâre de achitare pronunțată de prima instanță, să prezinte în ședința de judecată anumite probe în susținerea acuzațiilor penale aduse inculpatului, urmează să fie apreciată ca nesusținere a acuzațiilor penale în privința inculpatului în cadrul examinării apelului declarat împotriva sentinței de achitare. Ignorarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și încălcarea prevederilor art. 24 și art. 26 din Codul de procedură penală lezează dreptul inculpatului la un proces echitabil, drept garantat de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției de nevinovăție, cercetînd nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea

inculpatului și în limita unei proceduri legale, a dat răspunsuri la toate chestiunile prevăzute în art. 385 Cod de procedură penală.

În conformitate cu art. 390 Cod de procedură penală (1) Sentința de achitare se adoptă dacă: 1) nu s-a constatat existența faptei infracțiunii; 2) fapta nu a fost săvârșită de inculpat; 3) fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii; 4) fapta nu este prevăzută de legea penală; 5) există una din cauzele care înlătură caracterul penal al faptei.

Reieșind din dispozițiile art. 8 alin. (3) și art. 389 Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condițiile în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblu de probe exacte, cercetate în instanța de judecată, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător.

Conform art.8 alin.3 Codul de procedură penală, toate dubiile în probarea învinuirii, care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea inculpatului. Această reglementare se include în spiritul prezumției nevinovăției datorită faptului că pedepsirea oricărei persoane pentru o faptă penală se poate realiza doar în baza unor informații certe și veridice despre vinovăția ei, neadmițându-se presupunerile sau probele afectate de incertitudine. Legiuitorul stabilind chiar interpretarea dubiilor în favoarea bănuțului, învinutului, inculpatului. Chiar în cazul aprecierii probelor orice informație, în baza căreia se pot face două sau mai multe concluzii opuse (în sensul apărării sau acuzării) despre aceeași circumstanță arată imposibilitatea punerii acesteia în baza unei sentințe de vinovăție. Astfel, dacă din probele prezentate rezultă, cu același grad de probabilitate, mai multe versiuni, atunci urmează a fi reținută versiunea cea mai favorabilă inculpatului.

Din argumentele menționate reiese, că în acțiunile cet. Duca Ion ***** nu se conțin semnele componenței de infracțiune prevăzute de alin.(5) art. 190 Cod penal, și astfel ultimul urmează a fi achitați în baza art.390 Cod de procedură penală.

Conform art.387 alin.(2) pct. 2) Cod procedură penal RM, în cazul când se dă o sentință de achitare, instanța nu se pronunță asupra acțiunii civile dacă inculpatul a fost achitat pentru că nu sînt întrunite elementele infracțiunii sau există una din cauzele care înlătură caracterul penal al faptei, prevăzute în art.35 al Codului penal.

În cadrul ședinței de judecată procurorul Balan Galina a înaintat împotriva inculpatului Duca Ion o acțiune civilă în procesul penal prin care a solicitat încasarea din contul lui Duca Ion, în beneficiul Primăriei Sîngera și a Consiliului orășenesc Sîngera, mun. Chișinău a sumei - 586 679 lei, ceea ce constituie valoarea prejudiciului cauzat administrației publice locale or. Sîngera (statului) prin infracțiunea de escrocherie, precum și încasarea din contul lui Duca Ion a cheltuielilor de judecată.

Reeșind din faptul că, instanța de judecată conchide că în privința inculpatului Duca Ion ***** urmează a pronunța o sentință de achitare pe art. 190 alin. (5) Codul Penal RM pe motivul că faptele acestuia nu întrunesc elementele infracțiunii și conducîndu-se de prevederile art. 387 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală RM, instanța de judecată lasă acțiunea civilă fără soluționare în acest proces penal.

În conformitate cu art.art. 8 alin. (3), 101, 332, 384, 385, 387 alin. (2) pct.2), 390 alin. (1) pct. 3), 392-394, 396 CPP, art.6 al Convenției Europene pentru Drepturile Omului, instanța de judecata,

decide:

Se încetează procesul penal în privința lui **Duca Ion ******* privind comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin.(1) Cod Penal și în temeiul art.60 Cod Penal a-l libera pe **Duca Ion ******* de răspundere penală pe motivul expirării termenelor de tragere la răspundere penală.

Se achită **Duca Ion ******* învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod Penal al RM, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Acțiunea civilă a procurorului Balan Galina împotriva inculpatului Duca Ion privind încasarea din contul lui Duca Ion, în beneficiul Primăriei Sîngera și a Consiliului orășenesc Sîngera, mun. Chișinău a sumei de 586 679 lei a lăsa fără de soluționare.

Sentința poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău/sediul central/.

Președintele ședinței,
judecător

Nicolae Șova